

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Via Trium Dierum In Solitudinem Ad Sacrificandum
Domino Exod. 8. Seu Triduana Ven. Cleri Solitudo Et
Animi Collectio Deo Sacra Duce S. P. Ignatio Loyola,
Societatis Jesu Fundatore**

Zech, Michael

Ingolstadii ; Monachii ; Aug. Vindel., 1762

3. Convertitur perfectissime.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60697)

mortis, Judicii, & Gehennæ. - Pulsat suaviter per promissa Cæli gaudia: per quotidiana corporis & animæ beneficia. - Ni roties, & tam fortiter pulsanti Deo nunc tandem aperias cortium: si nunc quoque tardes converti ad Dominum, subito veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. Ita clarissime Deus.

Neque tamen post has Dei minas, blanditias, & admonitiones ad Dominum converteris? - Erubescere autem, si quid honesti sanguinis, aut pudoris in te calet. Certe tam crude trivalem mendicum non repelleres a te, uti tuum repellis Deum. Sufficiunt ista ad tuam confusionem coram te, & Deo tuo.

PUNCTUM III.

Convertitur perfectissime ad nostram Instructionem.

Duo requiruntur ad perfectam peccatoris conversionem: I. Ut voluntas a peccatis avertatur ad Deum per propositum abstinendi a futuris. * Convertere ad Dominum, & relinque peccata. Brevius & clarius Augustinus: *Vera pœnitentia*

* Eccli. 17.

nitentia est, commissa plangere, & plangenda non committere :

O quam belle, quam perfecte Petrus utrumque implevit! - Non animo solum & toto corde suum detestatus est crimen, sed & lacrymis large deflevit : *flevit* : & quidem *flevit amare*. - -

Ut conversionem suam perfectissimam redderet, firmissimamque, egressus foras, occasionem fugit relabendi : fugit locum, personas, conversationem, queis ad peccatum fuerat inductus. Verbo. *Egreditur foras, fugiens omne cadendi periculum.* *

Imo, qui supremus perfectissimæ conversionis apex est, nunquam ad eam, aut similem peccandi occasionem rediit : tristem peccati commissi memoriam deposuit nunquam : singulis per vitam reliquam noctibus ad galli cantum surrexit, suumque, licet jam remissum a Christo, peccatum deflevit, & quidem diu, noctuque ad ultimam usque vitæ lineam ita amarissime deflevit, ut teste S. Sylvestro Pont. propterea usum & lumen oculorum amisit, utut a Christo cum aliis Apostolis subin confirmatus in gratia, & certus de sua salute.

K 5

Et

* S. Leo Serm. de Pass.

Et tu, mi Timothee, etiam rite confessus vel unicum, si quod commisisses, mortale peccatum, nescis, eheu! nescis, an amore, vel odio sis dignus. * - - Post mille contritiones, confessiones, & absolutiones certus infallibiliter non es (sperare certo potes, & debes) de venia & gratia. - - Et esto: sis per divinam revelationem certissimus de remisso peccati seu culpa reatu, non ideo certus fores de remisso simul reatu poena terribilis, saltem in Purgatorio exolvenda; hinc merito Ecclesiasticus: *De propitiato peccato noli esse sine metu.* **

Tu tamen, Timothee, per aliquot Pater & Ave, per trinam pectoris transfusionem, per duo aut tria cordis suspiria perfectam credis poenitentiam absolvi? totum poenitentiae tempus terminari?

Falleris, mi bone, *Christiana vita debet perpetua esse poenitentia*, ait Conc. Trid. *Homo nulli rei, nisi poenitentiae, natus est*, inquit Tertull.

Ejusdem mentis ac sententiae erant sanctissimi quique. S. Macarius ad Confratrum preces, ut ad ipsos exhortationem faceret, fleuit. Causam flendi rogatus: *Nil aliud*, agebat, *o Fratres mei, nil aliud agamus, quam ploremus in tempore,*
ne

* Eccl. 9. ** Cap. 5.

De Lapsu & Pœnitentia Petri Ap. 153

*ne plorare debeamus in æternitate. Thais, non minus a pœnitentia, quam sceleribus notissima Thais, 30. omnino annis assiduo ea deflevit. Idem M. Magdalena fecit, licet ex Christi ore generalem acceperit absolutionem: Remittuntur tibi peccata tua. Vade in pace. -- * Post simillimam ex Propheta Nathan auditam absolutionem: Transtulit quoque Dominus peccatum tuum, ** pœnitens David de se fatetur: Dolor meus in Conspectu meo semper, & cogitabo pro peccato meo.*

Sed quid peregrinis opus exemplis? Nostrum Pœnitentiæ perfectissimæ Speculum Petrus non ante destitit sua deflere peccata, quam flendo lumen oculorum & vitæ amiserit.

Profecto, Timothee, aut hi sanctissimi Pœnitentes in suo de perfecta & constanti pœnitentia iudicio semet ipsos, nosque deceperunt, aut nos turpissime decipimur, tam brevi, quam levi pœnitentia contenti. *Hæc ad nostram instructionem.*

PUNC-

* Luc. 7. ** Psal. 37.